Kalász István

Végül a fű

Eltelik egy éjjel egy nap
két hét az évtized meg a másik
mire az ember rájön:
a ház mögé kell egy pad.
Hogy onnan hallgassuk a
szobai óra ketyegését
érezzük a fű szagát
a metszett rózsabokrot
nézzük a kerítést amit
magunk építettünk
megérezzük a házfalban
a meleget a téglákban
maradt a fényt ahogyan
sötétedés után jön elő.